আব্দুৰ ৰহমান আৰু অন্যান্য

বনাম

আথিফা বেগম আৰু অন্যান্য

৩০ আগষ্ট, ১৯৯৬

(সন্মানীয় ন্যায়াধীশ এম. এম. পুঞ্চি আৰু কে. টি. থমাছ)

দেৱানী কাৰ্যবিধি আইন, ১৯০৮

দেৱানী কাৰ্যবিধি আইনৰ অৰ্ডাৰ ৪১ ৰুল ১৭ – আপীল – আবেদনকাৰীৰ অধিবক্তাৰ অনুপস্থিতি – উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই গোচৰটোৰ গ্ৰহণযোগ্যতাৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে –বিষয়টোৰ ওপৰত বিবেচনা কৰা সকলো প্ৰাসংগিক দিশ লিপিবদ্ধ কৰা হৈছে আৰু বিচাৰ আদালতৰ সিদ্ধান্তত হস্তক্ষেপৰ বাবে কোনো ভিত্তি নাই – আপীলৰ ওপৰত এই ৰায় দিয়ে: উচ্চ ন্যায়ালয়ে গ্ৰহণযোগ্যতাৰ ভিত্তিত আপীলটো নাকচ কৰা উচিত নাছিল – ই সীমা অতিক্ৰম কৰিছে আৰু সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এই আদেশটো বাতিল কৰা হয় – বিষয়টো আইন অনুসৰি নতুনকৈ নিষ্পত্তিৰ বাবে বিচাৰ ইয়াৰ ফাইললৈ ঘূৰাই পঠিওৱা হ'ল।

দেৱানী আপীলৰ অধিকাৰক্ষেত্ৰ : দেৱানী আপীল নং ১১৪৬০/১৯৯৬

কৰ্ণাটক উচ্চ ন্যায়ালয়য়ে এফ.এ.আৰ.এফ.এ. নং ৪৭৬/১৯৯২ গোচৰত ২৬/৩/৯৫ তাৰিখে দিয়া ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ হৈ আৰ.এছ. মেছি ভাৰ্মা আৰু ছাকিল আহমেদ চৈয়দ।

প্ৰতিপক্ষ সকলৰ হৈ এছ.এছ.নাগানন্দ আৰু আৰ.পি.ৱাধৱানী।

আদালতে তলত দিয়া আদেশ জাৰি কৰে :

অনুমতি প্ৰদান কৰা হৈছে।

প্ৰতিপক্ষ সকলক জাৰি কৰা জাননীয়ে ইংগিত দিছিল যে এই আদালতে উচ্চ ন্যায়ালয়ে জাৰি কৰা বিতৰ্কিত ৰায় আৰু নিৰ্দেশৰ বিৰুদ্ধে অনুমতি প্ৰদান কৰাৰ বাবে প্ৰস্তাৱ দিছিল আৰু আপীলৰ অনুমতি দিয়াৰ পিছত, গোচৰৰ গুৰুত্বৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সিদ্ধান্তৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ পুনৰ প্ৰেৰণ কৰাৰ মনস্থ কৰে। প্ৰতিপক্ষ সকলক বিদ্বান অধিবক্তাক কোৱা হৈছিল যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীলকাৰীসকলৰ অধিবক্তা নথকাৰ বাবে গোচৰটো খাৰিজ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন যদিও গোচৰটোৰ সবিশেষ পৰীক্ষা কৰা উচিত নাছিল। ইয়াত উচ্চ ন্যায়ালয়ে লিপিবদ্ধ কৰিছে যে বিচাৰ আদালতৰ সিদ্ধান্তত হস্তক্ষেপ কৰাৰ কোনো ভিত্তি উপলব্ধ নাছিল বুলি কবলৈ বিষয়টোৰ সকলো প্ৰাসংগিক দিশ বিবেচনা কৰা হৈছে। কিন্তু উচ্চ ন্যায়ালয়ে গোচৰটো পুংখানুপুংখভাৱে পৰ্যালোচনা কৰি বিচাৰ আদালতৰ সিদ্ধান্ত শুদ্ধ বুলি সিদ্ধান্ত ল'লে। এইটো আছিল আইনী প্ৰক্ৰিয়াৰ সেই পৰ্যায়ত উচ্চ ন্যায়ালয়ে কৰা উচিত নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই পৰ্যায়ত এই প্ৰক্ৰিয়াত জড়িত হোৱাৰ পৰা বিৰত থকাটো উচিত আছিল, কিয়নো ই বাঞ্ছনীয় নাছিল (অৰ্ডাৰ ৪১ ৰুল ১৭)। দেৱানী কাৰ্যবিধি আইনৰ অৰ্ডাৰ ৪১ ৰুল ১৭ত কোৱা হৈছে যে এই উপ-নিয়মৰ কোনো কথাই আদৰ্শৰ ভিত্তিত আপীলটো নাকচ কৰিবলৈ আদালতক ক্ষমতা প্ৰদান কৰা বুলি গণ্য কৰা নহ'ব। উচ্চ ন্যায়ালয়ে সেই সীমা অতিক্ৰম কৰাৰ পিছত, আমাৰ ওচৰত আপীলৰ অনুমতি দিয়াৰ বাহিৰে কোনো বিকল্প নাই। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিতৰ্কিত ৰায় আৰু আদেশ বাতিল কৰা হ'ল আৰু বিষয়টো আইন অনুসৰি নতুনকৈ নিষ্পত্তিৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ফাইললৈ ঘূৰাই পঠোৱা হওক। সেই অনুসৰি আদেশ দিয়া হ'ল। খৰচৰ ওপৰত কোনো আদেশ নাই।

অনুবাদক: মোবাৰক হুছাইন, জ্যেষ্ঠ অনুবাদক